

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 499/2016
23.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у радном спору тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Радивојевић, адвокат у ..., против тужене ... школе из ..., коју заступа Зоран Савелић, адвокат у ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, у одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу број Гж1 3014/15 од 10.12.2015. године, у седници већа одржаној 23.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу број Гж1 3014/15 од 10.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу број Гж1 3014/15 од 10.12.2015. године, је одбијена као неоснована жалба тужиоца и потврђена је пресуда Основног суда у Нишу број П1 3409/13 од 14.09.2015. године којом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење тужене о отказу уговора о раду број 1А број 406 од 26.07.2013. године и решење Школског одбора туженог број 442 од 29.08.2013. године којим је одбијен приговор тужиоца и потврђено решење о отказу уговора о раду и тужилац обавезан да туженој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара, у року од 8 дана.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и због битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је одлучујући о основаности ревизије тужиоца испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 и 55/2014), и оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревидент наводи да је пресуда донета уз битну повреду поступка из члана 374. став 1. тачка 12. ЗПП јер нису наведени разлози о битним чињеницама и разлози су нејасно и противречни. Међутим, према члану 407.

став 1. ЗПП, ревизија се не може изјавити због битне повреде поступка из члана 374. став 1. тачка 12. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је на основу уговора о раду број 406 од 16.07.2012. године био у радном односу код тужене на одређено време почев од 14.07.2012. године до доношења одлуке о избору кандидата по расписаном конкурс, ради обављања послова Тужена је 10.07.2013. године донела одлуку о избору кандидата за обављање послова радног места Тужилац је учествовао на том конкурс па је незадовољан одлуком о избору кандидата изјавио приговор који је одлуком Школског одбора на седници одржаној 26.07.2013. године, одбијен као неоснован. Решењем тужене број 370/10 од 18.07.2013. године је тужиоцу утврђено право на годишњи одмор за 2013. годину, а потом му је решењем број 406 од 26.07.2013. године отказан уговор о раду на одређено време са даном 27.08.2013. године (по завршетку годишњег одмора). Решењем тужене број 442 од 29.08.2013. године је одбијен приговор тужиоца које је тужиоцу достављено 09.09.2013. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су извели правилан закључак да је тужбени захтев тужиоца неоснован.

Одредбом члана 132. став 1. тачка 3. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ број“ 72/2009, 52/2011, 55/2013, 68/2013) је прописано да установа може да прими у радни однос на одређено време без конкурса лице до избора кандидата – када се на конкурс не пријави ниједан кандидат или ниједан од пријављених кандидата не испуњава услове – до завршетка школске године.

Имајући у виду да је тужилац радни однос засновао на одређено време до доношења одлуке о избору кандидата по расписаном конкурс и да је наступио отказни разлог јер је коначна одлука о избору запосленог по конкурс донета 26.08.2013. године, а да је тужицу радни однос престао 27.08.2013. године, Врховни касациони суд налази да су правилно нижестепени судови оценили да је отказни разлог наступио не само према закону, већ и према уговору о раду који је био јасно одређен и дефинисан.

Тужилац у ревизији понавља наводе о којима се другостепени суд јасно и образложено изјаснио.

Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није основана и одлучио је као у изреци на основу члана 414. став 2. ЗПП без детаљног образложења пресуде којом се ревизија одбија као неоснована, јер се понављају жалбени разлози и зато што се не би постигло ново тумачење права нити допринело уједначеном тумачењу права.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић